

Skänatjåkkå, fjäll, Jokk-
mokks sn o. 79, Nb. 1.
Gn 13 a 2: 27

Skänä-tjåkkå

"Skänä, gen. skänä", obek. bet.
Från Nientojåkåtj (sed.) åt nord-
väst efter bäcken en mycket brant
klippa, som stupar ned (forts.)